

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/450/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114207140
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3114207140.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci žalobcu I., zastúpený advokátskou kanceláriou S. proti žalovanému A., o zaplatenie 968,95 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 09. septembra 2016, č.k. 16C/63/2014-88, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vo výroku o priznaní náhrady trov konania združeniu K. **p o t v r d z u j e .**
Občianske združenie K. **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 163,98 Eur s 9,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 40,12 Eur od 18.04.2011 do zaplatenia, zo sumy 43,62 Eur od 18.05.2011 do zaplatenia, zo sumy 40,12 Eur od 18.06.2011 do zaplatenia, s 9,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 40,12 Eur od 18.07.2011 do zaplatenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku. Žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. F. priznal proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 66%. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal zaplatenia sumy 968,95 Eur s 9,25% ročným úrokom z omeškania zo sumy 40,12 Eur od 18.04.2011 do zaplatenia, zo sumy 43,62 Eur od 18.05.2011 do zaplatenia, zo sumy 40,12 Eur od 18.06.2011 do zaplatenia, s 9,5% ročným úrokom z omeškania zo sumy 40,12 Eur od 18.07.2011 do zaplatenia, zo sumy 804,97 Eur od 18.08.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom neuhradených faktúr. Uviedol, že spoločnosť S. ako postupca uzavrela so žalobcom ako postupníkom dňa 24.06.2013 zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávok voči žalovanému. Žalovaný uzavrel s právnym predchodcom žalobcu v zmysle § 43 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby právnym predchodcom žalobcu žalovanému. Právny predchodca žalobcu vystavil žalovanému za poskytnuté služby faktúry č. XXXXXXXXXXXX splatnú 17.06.2011 v sume 40,12 Eur, č. XXXXXXXXXXXX splatnú 17.08.2011 v sume 804,97 Eur, č. XXXXXXXXXXXX splatnú 17.04.2011 v sume 40,12 Eur, č. XXXXXXXXXXXX splatnú 17.05.2011 v sume 43,62 Eur a č. XXXXXXXXXXXX splatnú 17.07.2011 v sume 40,12 Eur. Žalovaný nesplnil svoju zmluvnú povinnosť a cenu riadne poskytnutých služieb právnemu predchodcovi žalobcu ani žalobcovi nezaplatil, a to ani ich pomernú časť, čím porušil povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy a všeobecných podmienok. Pred začatím pojednávania, zo dňa 22.01.2015 vzal žalobca podanú žalobu v časti o zaplatenie zmluvnej pokuty v sume 804,97 Eur späť a žiadal, aby súd konanie v tejto časti zastavil. Okresný súd Trenčín uznesením č.k. 16C/63/2014-79 zo dňa 29.07.2016 konanie v časti o zaplatenie 804,97 Eur zastavil a rozhodol, že žalobcovi sa vracia časť zaplateného súdneho poplatku vo výške 34,80 Eur. Po právnej stránke posúdil súd prvej inštancie zmluvný vzťah v súlade s právnou úpravou platnou v deň uzavretia zmluvy o pripojení, t.j. dňa 23.07.2010. Po právnej stránke mal súd za to, že zmluva o pripojení uzavretá právnym predchodcom žalobcu a žalovaným má charakter spotrebiteľskej zmluvy, preto ju súd posudzoval podľa zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Právny predchodca žalobcu so žalovaným dňa

23.07.2010 uzatvoril podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. zmluvu o pripojení, ktorej predmetom bolo poskytovanie služieb A. J. v súlade so všeobecnými zmluvnými podmienkami, ktoré žalovaný akceptoval. V zmluve bola dohodnutá cena i poplatky za poskytnuté služby v súlade s platnými cenníkmi právneho predchodcu žalobcu. Zmluvou o pripojení sa žalobca zaviazal žalovanému zabezpečiť služby určené v zmluve a žalovaný sa zaviazal zaplatiť za tieto služby cenu vyúčtovanú za príslušné obdobie faktúrami v súlade s podmienkami určenými žalobcom. Faktúrami predloženými súdu spolu so žalobou takto žalobca vyúčtoval žalovanému cenu za poskytnuté plnenie v sume 163,98 Eur, ktorú žalovaný doteraz žalobcovi neuhradil, a preto súd žalovaného podľa § 42 ods. 1 písm. a/ zákona č. 610/2003 Z.z. zaviazal na jej zaplatenie. Zároveň súd podľa § 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. zaviazal žalovaného na zaplatenie úroku z omeškania tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1, 2 a § 256 ods. 1 CSP. Predmetom konania bola žaloba o zaplatenie sumy 968,95 Eur s príslušenstvom. Konanie v časti o zaplatenie sumy 804,97 Eur bolo uznesením č.k. 16C/63/2014-79 zo dňa 29.07.2016 zastavené. Zastavenie konania v tejto časti zaviniť žalobca. Súd žalobe vo zvyšnej časti, t.j. v časti o zaplatenie sumy 163,98 Eur vyhovel, a v tejto časti mal v konaní úspech žalobca. Pri rozhodnutí o náhrade trov konania postupoval súd podľa § 255 ods. 1, ods. 2, § 256 ods. 1 CSP, nakoľko žalobca i žalovaný mali každý vo veci čiastočný úspech, pričom vo vzťahu k žalovanej sume 968,95 Eur bol úspech žalobcu 17% (163,98 Eur) a úspech žalovaného bol 83% (804,97 Eur). Po odpočítaní úspechu žalobcu od úspechu žalovaného vznikol žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 66%. Vzhľadom k tomu, že si žalovaný náhradu trov konania neuplatnil a zo spisu nevplyva, že by žalovanému v konaní vznikli trovy, súd rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Súd prvej inštancie ďalej uviedol, že F. vystupovalo v konaní do 30.06.2016 ako vedľajší účastník na strane žalovaného podľa § 93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku v znení účinnom do 30.06.2016. Nakoľko vznikol žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 66%, má občianske združenie vystupujúce v konaní do 30.06.2016 ako vedľajší účastník na jeho strane rovnaké práva ako žalovaný. Keďže žalovanému vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 66%, uvedený nárok vznikol aj občianskemu združeniu, ktoré do 30.06.2016 vystupovalo v konaní ako vedľajší účastník na strane žalovaného. Z uvedeného dôvodu súd občianskemu združeniu priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 66%.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, a to proti výroku o priznaní náhrady trov konania intervenientovi (vedľajšiemu účastníkovi). Namietal nesprávne právne posúdenie veci a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti zrušil. Spochybnil účelnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Činnosť spotrebiteľského združenia je podporovaná Ministerstvom hospodárstva SR aj prostredníctvom dotácií na zastupovanie spotrebiteľov v konaniach pred súdmi, a tým hradí ich výdavky a podporuje ich odbornosť v oblasti ochrany práv spotrebiteľov, preto nemožno považovať za opodstatnené, aby sa združenie nechalo zastupovať v konaní advokátom, pričom vo svojich podaniach spravidla poukazujú len na skutočnosti na ktoré je povinný prihliadať súd ex off. Vzniká tak pochybnosť, či cieľom vedľajšieho účastníka je skutočne ochrana spotrebiteľa alebo profit z náhrady trov právneho zastúpenia. Žalobca vyslovil právny názor, že právo na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi vznikne iba v tom prípade, pokiaľ vzniklo aj účastníkovi konania, ktorého podporuje a len v rovnakom rozsahu ako účastník. Na základe uvedeného mal za to, že súd prvej inštancie vec nesprávne právne posúdil, nakoľko úkony právneho zastúpenia vedľajšieho účastníka neboli v konaní vynaložené účelne a taktiež neboli nevyhnutné na bránenie práva slabšej strany, ktorou je žalovaný.

3. Žalovaný ani združenie K. sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrili.

4. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal napadnuté uznesenie podľa § 379, § 380 Civilného sporového poriadku (zák. č. 160/2015 Z.z.), ďalej len CSP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné. V zmysle § 387 ods. 2 CSP, sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a len na zdôraznenie jeho správnosti uvádza:

5. Podľa § 470 ods. 1 CSP ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon (zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok účinný od 01.07.2016) aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

6. Podľa § 470 ods. 2 veta prvá CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

7. Postavenie F. ako vedľajšieho účastníka do 30.06.2016 upravoval § 93 O.s.p. Ako právnická osoba, predmetom činnosti ktorej je ochrana práv podľa osobitného predpisu (§ 93 ods. 2 O.s.p.), mal, okrem práva zúčastniť sa konania, rovnaké práva a povinnosti ako účastník konania (§ 93 ods. 4 O.s.p.). S nástupom účinnosti novej právnej úpravy Civilného sporového poriadku (od 01.07.2016) inštitúit vedľajšieho účastníka, v podobe v akej ho poznal Občiansky súdny poriadok, zanikol.

8. V našom právnom poriadku vo všeobecnosti platí, že v prípade stretu starej právnej úpravy (lex priori) a právnej úpravy novej (lex posterior) zásadne platí nepravá retroaktivita, t.j. že od účinnosti novej právnej normy sa aj právne vzťahy vniknuté podľa zrušenej právnej normy, riadia novou právnou normou. Vznik právnych vzťahov existujúcich pred nadobudnutím účinnosti novej právnej normy, právne nároky, ktoré z týchto vzťahov vznikli, ako i vykonané právne úkony sa však riadia zrušenou právnou normou (aplikuje sa princíp ochrany minulých právnych skutočností a právnych konaní). Dôsledkom opačnej interpretácie stretu právnych noriem by totiž bola pravá retroaktivita (lex posterior by rušil resp. neuznával právne účinky úkonov vzniknutých v dobe účinnosti lex priori), ktorá je v našom právnom poriadku neprípustná, až na striktné vymedzené výnimky.

9. Odvolací súd preto pri svojom rozhodovaní vychádzal z toho, že právo F. na náhradu trov konania za obdobie do 30.06.2016 je potrebné posudzovať podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, nakoľko k ich vzniku došlo za účinnosti predchádzajúcej právnej úpravy.

10. Čo sa týka priznanej náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi - F., súd prvej inštancie o trovách konania rozhodol správne podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane žalovaného priznal náhradu trov konania vo výške 66%, ktorá zodpovedá čistému procesnému úspechu žalovanej strany v prvoinštančnom konaní. Odvolací súd sa s rozhodnutím súdu prvej inštancie v tomto smere plne stotožňuje.

11. Vedľajší účastník tak, ako ktorákoľvek iná fyzická alebo právnická osoba, mal do 30.06.2016 (za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku) právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2. V danej veci vedľajší účastník vstúpil do konania v záujme ochrany spotrebiteľa - žalovaného.

12. Z týchto dôvodov odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil.

13. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že F. nepriznal nárok na náhradu týchto trov podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 CSP, keďže v čase podania odvolania F. už nemalo postavenie (vedľajšieho) účastníka konania.

14. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).